

Research Article

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการแต่งประโยคภาษาอังกฤษ
โดยใช้คำศัพท์ในบทเรียนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

LEARNING MANAGEMENT ACTIVITIES TO ENHANCE ENGLISH SENTENCE CONSTRUCTION SKILLS USING LESSON VOCABULARY FOR GRADE 5 STUDENTS

อนุฉิภา กล้าหาญ¹ กษิติศ วัชรพรรณ^{2*} ศิรดา เทียนขาว³ สราวุธ ณ พัทลุง⁴

¹สาขาวิชาภาษาอังกฤษ วิทยาลัยการฝึกหัดครู มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

^{2,3,4}สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

Anuchida Klahan¹, Kasidit Watcharaphan^{2*}, Sirada Tienkow³, Sarawut Napatalung⁴

¹English Major, College of Teacher Education, Phranakhon Rajabhat University

^{2,3,4}English Major, Faculty of Humanities and Social Sciences, Phranakhon Rajabhat University

*E-mail: kasidit@pnru.ac.th

Received: 25-02-2025

Revised: 21-05-2025

Accepted: 05-06-2025

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการแต่งประโยคภาษาอังกฤษโดยใช้คำศัพท์ในบทเรียน 2) ศึกษาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการแต่งประโยคภาษาอังกฤษโดยใช้คำศัพท์ในบทเรียน และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มตัวอย่างได้แก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ห้อง 2 โรงเรียนประชาภิบาล เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร จำนวน 34 คนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 คัดเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 4 แผน แบบทดสอบอัตนัย จำนวน 4 ชุด ชุดละ 5 ข้อซึ่งมีดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.67-1.00 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.87 และแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.96 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1) การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้พัฒนามาจากแนวคิดและทฤษฎีการออกแบบการเรียนรู้แบบย้อนกลับ การสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง การมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมและการเรียนรู้เชิงรุก 2) แผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะในการแต่งประโยคโดยใช้คำศัพท์ในบทเรียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนประชาภิบาล มีค่าประสิทธิภาพ E1/E2 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด คือ 80.88/80.58 และ 3) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: การออกแบบกิจกรรม การแต่งประโยคภาษาอังกฤษ คำศัพท์ในบทเรียน

ABSTRACT

This research aimed to 1) develop the innovative pedagogical activities designed to enhance students' English sentence construction skills, particularly focusing on the integration of lesson vocabulary; 2) evaluate the efficacy of the instructional plans in improving sentence construction using the introduced vocabulary; and 3) study student satisfaction with a specifically designed questionnaire. A purposefully selected sample of 34 Grade 5 students from Prachaphiban School in Bangkok participated during the second semester of 2023. The research instruments included four instructional lesson plans; four sets of subjective tests, each containing five items, with item-objective congruence (IOC) values ranging from 0.67 to 1.00 and a reliability coefficient of 0.87; and a student satisfaction questionnaire concerning the learning activities, which had a reliability coefficient of 0.96. Data analysis revealed significant findings: 1) the pedagogical activities were grounded in established theoretical frameworks, namely backward design, constructivist learning, social interaction, and active learning, 2) the instructional plans demonstrated exceptional efficacy, exceeding established benchmarks ($E1/E2 = 80.88/80.58$), indicating a remarkable improvement in student learning outcomes, and 3) positive student feedback revealed a high level of satisfaction with the implemented activities.

Keywords: Activity Design, English Sentence Construction, Lesson Vocabulary

บทนำ

คำศัพท์เป็นพื้นฐานในการเรียนรู้และพัฒนาทักษะภาษาโดยเฉพาะอย่างยิ่งในการเรียนภาษาต่างประเทศ ในสถานการณ์ของการสื่อสาร หากผู้เรียนมีคลังคำศัพท์ที่จำกัดก็จะไม่สามารถสื่อความหมายได้ตรงตามเจตนาที่ต้องการสื่อสาร (Thornbury, 2002) และผู้เรียนที่รู้คำศัพท์มากก็จะสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้อย่างคล่องแคล่วในทุกทักษะมากกว่าผู้เรียนที่รู้คำศัพท์น้อย (Meara, 1996; Staehr, 2008; Agrram, 2020) ความรู้ด้านคำศัพท์ประกอบด้วย 3 ส่วนที่สำคัญ (Nation, 2022) ได้แก่ รูปคำศัพท์ (Form) ทั้งการออกเสียงและตัวสะกด ความหมายของคำศัพท์ (Meaning) หมายถึง ความสามารถในการเชื่อมโยงรูปคำศัพท์หรือเสียงกับความหมายที่อยู่ในบริบทต่างๆ ได้ และการใช้งาน (Use) หมายถึง ความสามารถในการใช้คำศัพท์แต่งประโยคได้อย่างถูกต้องตามไวยากรณ์ รวมถึง รู้จักคำที่มักปรากฏร่วมกัน (Collocations) เป็นต้น

กรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป (CEFR) ได้กล่าวว่า คำศัพท์หนึ่งคำสามารถมีหลายความหมายได้ในบริบทที่ต่างกัน (Polysemy) เช่นคำว่า Tank สามารถเป็นได้ทั้งถังบรรจุน้ำ (a liquid container) และ รถถัง (an armored armed vehicle) ก็ได้ ขึ้นอยู่กับบริบทที่คำๆ นั้นปรากฏ รวมถึงคำศัพท์หนึ่งคำจะมีหน้าที่ทางไวยากรณ์ เช่น เป็นคำนาม คำกริยา คำคุณศัพท์ เป็นต้น นอกจากนี้ CEFR ยังกำหนดเกณฑ์มาตรฐานตั้งแต่ระดับ A1 ถึง C2 เกี่ยวกับ Vocabulary range ซึ่งหมายถึงขอบเขตและความหลากหลายของคำศัพท์ที่บุคคลรู้และสามารถใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึง Vocabulary control ซึ่งหมายถึง ความสามารถในการเลือกใช้คำศัพท์ที่เหมาะสมและถูกต้องในบริบทต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพ (Council of Europe, 2001)

โดยแต่ละระดับจะมีคำอธิบายความสามารถในการใช้คำศัพท์ (Can-Do Statements) ที่ผู้สอนสามารถใช้เป็นแนวทางในการกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้และออกแบบกิจกรรมในชั้นเรียนได้ (Chartrakul and Damnet, 2021)

การเรียนรู้คำศัพท์ในภาษาต่างประเทศนั้นต้องเริ่มจากการรู้จักคำศัพท์ก่อน แล้วจึงสามารถจดจำ และนึกถึงคำศัพท์นั้นได้เมื่อเวลาผ่านไป รวมถึงความสามารถในการใช้คำศัพท์เพื่อสื่อความหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Masrai, 2022) ซึ่งในแบบเรียนภาษาอังกฤษนั้น รายการคำศัพท์เป็นการให้นิยามคำศัพท์ที่ผู้เรียนอาจยังไม่รู้มาก่อนเพื่อช่วยผู้เรียนทำความเข้าใจข้อความที่อ่านโดยไม่ต้องเสียเวลาเปิดพจนานุกรม ซึ่งคำนิยามนั้นอาจเป็นคำนิยามในภาษาของผู้เรียน (L1) หรือในภาษาเป้าหมาย (L2) ก็ได้ นอกจากนี้จะใช้คำนิยามด้วยตัวอักษรแล้วยังสามารถแสดงความหมายของคำศัพท์ในรูปแบบของภาพ หรือใช้ทั้งภาพทั้งคำอธิบายเป็นตัวอักษรร่วมกันก็ได้ (Rungwaraphong, 2020)

ในโลกของความเปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน ผู้สอนจำเป็นที่จะต้องเตรียมความพร้อมให้ผู้เรียนโดยการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ในฐานะนักออกแบบกิจกรรม (Teachers as designers) ซึ่งจะต้องบูรณาการทฤษฎีการเรียนรู้ สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ รูปแบบและกระบวนการจัดการเรียนรู้เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด (Camacho, Dirckinck-Holmfeld & Tabo, 2023) เช่น ในการเรียนรู้คำศัพท์นั้น หากเป็นการเรียนรู้คำศัพท์ในบริบท (Context-based vocabulary learning) แทนที่จะเป็นการเรียนแบบท่องจำเป็นคำๆ ก็จะเป็นประโยชน์กับผู้เรียนมากกว่า (Webb, 2007) นอกจากนี้หากผู้เรียนมีโอกาสเจอคำศัพท์ที่ได้เรียนมาแล้วในสถานการณ์ใหม่ หรือฝึกใช้คำศัพท์ในบริบทที่แตกต่างกัน ก็จะช่วยช่วยให้ผู้เรียนจดจำและสามารถใช้งานคำศัพท์นั้นๆ ได้ดีขึ้น

Masrai (2022) กล่าวว่า ความสามารถในการเชื่อมโยงรูปคำศัพท์กับความหมายของคำศัพท์เป็นความรู้ที่เกิดจากการรับเข้า (Receptive vocabulary knowledge) ส่วนความสามารถในการใช้คำศัพท์เพื่อแต่งประโยคผ่านการพูดหรือการเขียนเป็นความรู้ในกระบวนการถ่ายทอดสาร (Productive vocabulary knowledge) จากการวิจัยของ Kim & Kim (2022) พบว่าผู้เรียนที่นำเอาคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ได้เรียนรู้จากบทความที่ได้อ่านมาฝึกใช้ในการแต่งประโยค เช่น การเขียนเรียงความ (Essay writing) และการสนทนาด้วยการพิมพ์ข้อความ (Text chat) สามารถพัฒนาคำศัพท์และทักษะในการสื่อสารภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น ผู้สอนจึงควรออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่จะสร้างสถานการณ์ให้เกิดการถ่ายทอดคำศัพท์ (Vocabulary transfer) โดยฝึกให้ผู้เรียนนำคำศัพท์ที่ได้เรียนรู้จากวิธีการรับสารผ่านทักษะการอ่านมาสู่การฝึกใช้คำศัพท์ในสถานการณ์ของการพูดหรือการเขียนซึ่งเป็นทักษะในการส่งสาร (Output production) ดังนั้น ผู้วิจัย ในฐานะนักศึกษาฝึกสอนได้พบปัญหาของผู้เรียนในการนำคำศัพท์ที่ได้เรียนมาแล้วในบทเรียนมาแต่งประโยค โดยพบว่าผู้เรียนสามารถจดจำคำศัพท์และความหมายของคำศัพท์ได้ดีแต่ไม่สามารถนำคำศัพท์มาใช้แต่งประโยคได้ถูกต้องได้จึงจะส่งผลกระทบต่อทักษะการสื่อสารในสถานการณ์จริง จึงได้ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้บนพื้นฐานของแนวคิดและทฤษฎีการออกแบบการเรียนรู้แบบย้อนกลับ (Richard, 2013) การสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง (Demirkol Orak & Al-khresheh, 2021) การมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม (Vygotsky, 1978) และการเรียนรู้เชิงรุก (Gholami et al., 2014) เพื่อส่งเสริมทักษะการแต่งประโยคภาษาอังกฤษโดยใช้คำศัพท์ในบทเรียนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และฝึกใช้คำศัพท์ที่ได้เรียนมาแล้วผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ต่างๆ ที่สามารถทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ มีส่วนร่วมกับกิจกรรม และสามารถพัฒนาทักษะการแต่งประโยคภาษาอังกฤษโดยใช้คำศัพท์ในบทเรียนได้อย่างมีความหมาย ส่งผลดีต่อการเรียนรู้และพัฒนาการทางภาษาในทักษะด้านอื่นๆ ต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์การวิจัย

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการแต่งประโยคภาษาอังกฤษโดยใช้คำศัพท์ในบทเรียน
2. ศึกษาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้รับการออกแบบเพื่อส่งเสริมทักษะการแต่งประโยคภาษาอังกฤษโดยใช้คำศัพท์ในบทเรียน
3. ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ระเบียบวิธีวิจัย

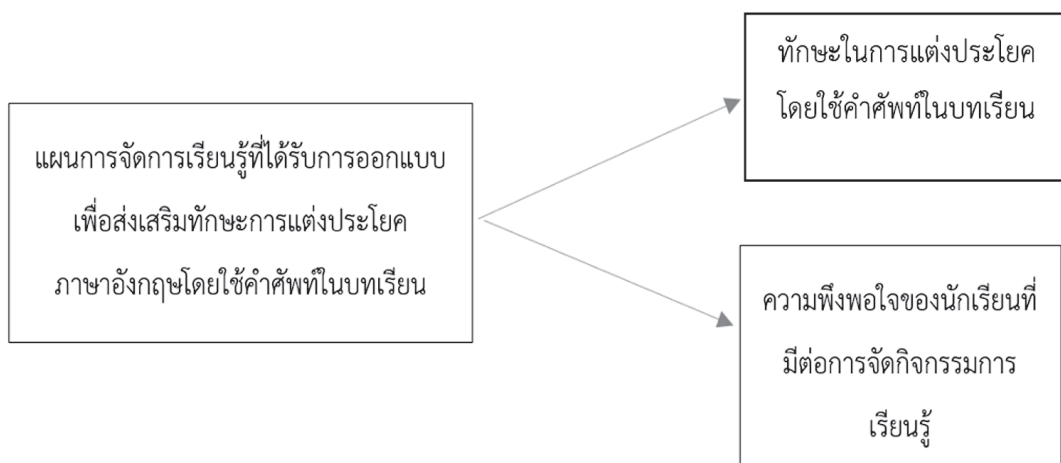
1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ห้องเรียนที่ 2 โรงเรียนประชาภิบาล สังกัดสำนักงานเขตบางเขน ปีการศึกษา 2566 ภาคเรียนที่ 2 จำนวน 34 คน โดยใช้วิธีการคัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling)

2. ตัวแปรในการวิจัย ประกอบด้วย

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้รับการออกแบบเพื่อส่งเสริมทักษะการแต่งประโยคภาษาอังกฤษโดยใช้คำศัพท์ในบทเรียนตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ทักษะในการแต่งประโยค และ ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

3.1 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้รับการออกแบบเพื่อส่งเสริมทักษะการแต่งประโยคภาษาอังกฤษโดยใช้คำศัพท์ในบทเรียนตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

จำนวน 4 แผน ได้แก่ Illness, Why did you get a fever?, Eating right makes you healthy and smart และ My Diary: Memories of Singapore โดยแต่ละแผนใช้เวลา 45 นาทีต่อสัปดาห์ ผลการประเมินคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ของผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน พบว่ามีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.39$, S.D. = 0.85)

3.2 แบบทดสอบการแต่งประโยคภาษาอังกฤษโดยใช้คำศัพท์ในบทเรียน จำนวน 4 ชุด ชุดละ 5 ข้อ รวมทั้งสิ้น 20 ข้อ เป็นแบบทดสอบอัตนัยซึ่งมีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้จากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ระหว่าง 0.67-1.00 ถือว่าเป็นแบบทดสอบที่มีคุณภาพอยู่ในระดับใช้งานได้ จากนั้นได้ดำเนินการตรวจสอบค่าความเชื่อมั่นโดยให้ผู้ประเมิน 2 ท่านตรวจให้คะแนนแบบอิสระ (Inter-rater Reliability) แล้วนำคะแนนที่ได้มาหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เพียร์สันเพื่อประเมินความสอดคล้องในการให้คะแนนของผู้ประเมิน พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าเท่ากับ 0.87 ซึ่งถือว่าอยู่ในระดับสูง (ตามเกณฑ์ของ Best & Kahn, 2014: ≥ 0.80) จึงถือว่าแบบทดสอบนี้มีความเชื่อมั่นอยู่ในระดับที่เหมาะสมสำหรับนำไปใช้ในการวิจัย โดยแบบทดสอบแต่ละชุดใช้ระยะเวลาในการทำ 15 นาที โดยจะแจกให้นักเรียนทำคาบเรียนหลังจากดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เสร็จสิ้นแล้วในแต่ละคาบ

3.3 แบบสังเกตพฤติกรรมการตอบสนองในชั้นเรียน

3.4 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ได้รับการออกแบบเพื่อส่งเสริมทักษะการแต่งประโยคภาษาอังกฤษโดยใช้คำศัพท์ในบทเรียน ซึ่งเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ และแบบสอบถามปลายเปิดจำนวน 1 ข้อ โดยแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเกี่ยวข้องเชิงเนื้อหาของคำถามด้วยค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างคำถามและวัตถุประสงค์ซึ่งมีค่าคะแนนอยู่ระหว่าง 0.67-1.00 ตลอดจนความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ในแบบสอบถาม จากนั้นนำแบบสอบถามที่ผู้เชี่ยวชาญแก้ไขแล้วมาปรับปรุงให้สมบูรณ์ตามข้อเสนอแนะและนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่มีความคล้ายคลึงกัน จำนวน 30 คน เพื่อหาความเชื่อมั่น (Reliability) ทั้งฉบับ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Taweerat, 2000) ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.96

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 ศึกษาทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาและวิธีการสอนภาษาอังกฤษที่เน้นการใช้คำศัพท์ในการแต่งประโยค

4.2 ออกแบบและจัดทำแผนการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนฝึกสร้างประโยคจากคำศัพท์ในบทเรียน

4.3 นำเสนอแผนการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษเพื่อขอคำแนะนำและปรับปรุงกิจกรรมตามความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

4.4 ชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัยแก่นักเรียนกลุ่มเป้าหมายก่อนเรียน

4.5 จัดการเรียนการสอนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้รับการออกแบบ

4.6 บันทึกข้อมูลเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียนและการตอบสนองต่อกิจกรรมในแบบสังเกตพฤติกรรม

4.7 ให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบการแต่งประโยคภาษาอังกฤษโดยใช้คำศัพท์ในบทเรียนโดยแจกให้นักเรียนทำคาบเรียนหลังจากดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เสร็จสิ้นแล้วในแต่ละคาบ

4.8 ให้ผู้เรียนตอบแบบสอบถามความพึงพอใจให้กับนักเรียนหลังจากเสร็จสิ้นกิจกรรมการเรียนรู้ในแผนการเรียนรู้ครั้งที่ 4

5. วิเคราะห์ข้อมูล

5.1 วิเคราะห์ผลที่ได้จากคะแนนเฉลี่ยร้อยละที่ได้จากกิจกรรมการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษในระหว่างที่นักเรียนกำลังเรียน เป็นค่าประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) และคะแนนเฉลี่ยร้อยละที่ได้จากการทำแบบทดสอบคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังจากเรียน ตามแผนการจัดการเรียนรู้ ทั้งหมด 4 แผน เสร็จสิ้นแล้ว เป็นค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) หรือ E_1 / E_2 (80/80) (Brahmawong, 2013)

5.2 วิเคราะห์ความถูกต้องในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษโดยใช้คำศัพท์ที่ได้เรียนในบทเรียน โดยใช้ตารางการประเมินความถูกต้องของการแต่งประโยคภาษาอังกฤษโดยใช้คำศัพท์ในบทเรียน (ดูภาคผนวก)

5.3 วิเคราะห์แนวโน้มและรูปแบบพฤติกรรมของผู้เรียนจากแบบสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนที่ผู้สอนได้บันทึกไว้หลังการปฏิบัติการสอนเสร็จสิ้น

5.4 วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อสรุปผลความพึงพอใจของนักเรียน

ผลการวิจัย

1. การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการแต่งประโยคภาษาอังกฤษโดยใช้คำศัพท์ในบทเรียนพัฒนามาจากแนวคิดและทฤษฎีการออกแบบการเรียนรู้แบบย้อนกลับ (Backward design) การสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง (Constructivist learning) การมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม (Social interaction) และการเรียนรู้เชิงรุก (Active learning) โดยการตั้งวัตถุประสงค์การเรียนรู้รายวิชาและรายคาบนั้น ผู้วิจัยใช้หลักการออกแบบการเรียนรู้แบบย้อนกลับที่แตกต่างกับหลักการของการออกแบบการเรียนรู้แบบไปข้างหน้า (Forward design) ซึ่งเป็นกระบวนการเชิงเส้นที่ตั้งต้นจากการป้อนข้อมูล (Input) หรือเนื้อหาวิชาสู่กระบวนการจัดการเรียนการสอน (Process) ซึ่งจะนำพาผู้เรียนไปสู่ผลลัพธ์การเรียนรู้ (Output) ในที่สุด (Hosseni, Ohalak & Biria, 2019) แต่การจัดการเรียนการสอนแบบย้อนกลับนั้นจะเริ่มในทิศทางตรงกันข้าม โดยเริ่มต้นจากการกำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวังก่อน นั่นคือ ผู้เรียนสามารถแต่งประโยคภาษาอังกฤษโดยใช้คำศัพท์ในบทเรียนได้ โดยเทียบตามคำอธิบายตามเกณฑ์ CEFR ที่ระดับ A2 ซึ่งสอดคล้องกับระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 รวมถึงตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (Ministry of Education, 2008) จากนั้นจึงกำหนดพฤติกรรมหรือหลักฐานที่แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนบรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ตามที่กำหนด และออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับผลลัพธ์การเรียนรู้เป็นขั้นตอนสุดท้าย (McMillan, 2007)

กิจกรรมที่ได้รับการออกแบบเพื่อส่งเสริมทักษะการแต่งประโยคภาษาอังกฤษโดยใช้คำศัพท์ในบทเรียนที่พัฒนามาจากแนวคิดและทฤษฎีที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น มี 4 กิจกรรม ดังนี้

1.1. Sentence Building Cards โดยผู้สอนแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 4-5 คน แต่ละกลุ่มจะได้รับบัตรคำศัพท์กลุ่มละ 1 ชุด โดยบัตรคำแต่ละใบจะมีคำศัพท์ที่ได้เรียนมาแล้ว 1 คำ แต่ละกลุ่มจะต้องช่วยกันแต่งประโยคภาษาอังกฤษโดยใช้คำศัพท์ในบัตรคำ กลุ่มใดสามารถแต่งประโยคที่ถูกต้องได้มากที่สุดภายในระยะเวลาที่กำหนดจะเป็นผู้ชนะ และหากกลุ่มใดสามารถใช้คำศัพท์ 2 คำในบัตรคำแต่งประโยคได้ถูกต้อง 1 ประโยคจะได้รับคะแนนโบนัส

1.2. Interactive Storytelling โดยผู้สอนเตรียมโครงเรื่องสั้นๆ และเว้นช่องว่างให้เติมคำศัพท์ที่ได้เรียนมาแล้วเพื่อทำให้เป็นเรื่องที่สมบูรณ์ แบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 4-5 คน แต่ละกลุ่มจะได้รับใบงานเพื่อช่วยกันเติมคำศัพท์ลงในช่องว่าง กลุ่มใดเติมคำเสร็จก่อนและถูกต้องจะเป็นผู้ชนะ ตัวอย่างเช่น

"Once upon a time, there was a boy named Tom. One day, Tom woke up with a (fever). He felt very sick and had many (symptoms), like a (sore) throat and a headache. His mother took him to the (doctor), who said Tom had a virus and needed (rest). The doctor gave Tom some (medicine) to help him feel better. Tom learned about the importance of (hygiene) and how his immune system fights (infections). After a few days of rest and taking his medicine, Tom began to feel much better and was on the road to (recovery)."

1.3. Healthy Meal Planning โดยครูแบ่งกระดานออกเป็น 4 ช่อง แต่ละช่องเขียนข้อความบนกระดานเป็นหัวเรื่องคือ Breakfast, Lunch, Dinner และ Snacks แบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 4-5 คน โดยแต่ละกลุ่มต้องช่วยกันแต่งประโยคตามโครงสร้างที่กำหนดโดยใช้คำศัพท์ที่เรียนมาแล้วในบทเรียน เช่น "For breakfast, we have ____ because it gives us ____." , "For lunch, we have ____ because it has ____ and ____." , "For dinner, we eat ____ because it makes us ____ and ____." และ "For snacks, we choose ____ because it provides ____." แต่ละกลุ่มจะต้องช่วยกันวางแผนคิดเมนูอาหารและออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียน ดังตัวอย่างประโยคต่อไปนี้ "For breakfast, we have oatmeal and fruit because it gives us energy and vitamins." หรือ "For dinner, we eat grilled chicken and vegetables because it makes us strong and healthy."

1.4. Planning an Imaginary Trip to Singapore โดยครูนำเสนอ Landmarks ที่สำคัญของประเทศสิงคโปร์ ทบทวนคำศัพท์ที่ได้เรียนมาแล้ว จับคู่แล้วมอบหมายให้แต่ละคู่แต่งประโยคและออกมานำเสนอแผนการเดินทาง สถานที่ที่อยากไป และกิจกรรมที่อยากทำในประเทศสิงคโปร์ โดยแสดงตัวอย่างรูปประโยค เช่น "We are planning an exciting trip to Singapore! First, we will visit ____ (landmark) because it is a famous ____ (vocabulary word). Next, we will explore ____ (place) where we will ____ (activity) and learn about ____ (vocabulary word). Finally, we will go to ____ (place) to buy ____ (souvenirs) and create wonderful memories of our journey."

จากตัวอย่างกิจกรรมข้างต้นที่ได้รับการออกแบบบนพื้นฐานของแนวคิดและทฤษฎีการออกแบบการเรียนรู้แบบย้อนกลับ การสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง การมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม และการเรียนรู้เชิงรุก จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถใช้คำศัพท์ที่ได้เรียนในบทเรียนแต่งประโยคเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายของคำและฝึกการใช้งานจริงซึ่งช่วยให้กระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนพัฒนาไปมากกว่าการจดจำคำศัพท์เพียงอย่างเดียว เนื่องจากการใช้คำศัพท์แต่งประโยคจะทำให้ผู้เรียนเห็นความสัมพันธ์ของคำศัพท์เมื่อคำศัพท์นั้นอยู่ในประโยคร่วมกับคำศัพท์อื่น ผู้เรียนจะรู้จักหน้าที่ทางไวยากรณ์ของคำ ฝึกการเรียบเรียงความคิดซึ่งเป็นทักษะทางปัญญารวมถึงสร้างความมั่นใจในการเรียนรู้ภาษาซึ่งจะพัฒนาผู้เรียนให้สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป (Beck, McKeown and Kucan, 2013).

2. ผลการหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้รับการออกแบบเพื่อส่งเสริมทักษะการแต่งประโยคภาษาอังกฤษโดยใช้คำศัพท์ในบทเรียนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามเกณฑ์ E_1/E_2 (80/80) ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ตามเกณฑ์ E_1/E_2

แบบฝึกหัดระหว่างเรียน			แบบทดสอบ และแบบประเมินหลังเรียน			ประสิทธิภาพ E_1/E_2
คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย	E_1	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย	E_2	
30	24.26	80.88	20	16.11	80.58	80.88/80.58

จากตารางที่ 1 พบว่า ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการแต่งประโยคภาษาอังกฤษโดยใช้คำศัพท์ในบทเรียนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีค่า E_1/E_2 เท่ากับ 80.88/80.58 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 80/80

3. จากการวิเคราะห์แบบสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียน พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีพัฒนาการในการใช้คำศัพท์ที่เรียนมาจัดเรียงเป็นประโยคอย่างมีความหมาย โดย 80% ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดสามารถแต่งประโยคได้ถูกต้องมากกว่า 2 ประโยคในชั่วโมงเรียน ขณะที่นักเรียนบางส่วนยังมีข้อผิดพลาดในการใช้คำกริยาในรูป Past Simple ในกิจกรรม Sentence Building Cards ซึ่งจะนำข้อผิดพลาดนี้ไปใช้เป็นแนวทางในการสอนเสริมเพิ่มเติม

4. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ได้รับการออกแบบเพื่อส่งเสริมทักษะการแต่งประโยคภาษาอังกฤษโดยใช้คำศัพท์ในบทเรียนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จากการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณจากแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับด้วยสถิติเชิงพรรณนา พบว่า ผลประเมินความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.35, S.D. = 0.77) ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

รายการที่ประเมิน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับ ความพึงพอใจ
1. นักเรียนเข้าใจความหมายของคำศัพท์ได้ดีขึ้นจากการทำกิจกรรม	4.46	0.74	มาก
2. นักเรียนสนุกสนานกับกิจกรรมการแต่งประโยคโดยใช้คำศัพท์ที่ได้เรียนในบทเรียน	4.70	0.45	มากที่สุด
3. กิจกรรมช่วยทำให้นักเรียนจดจำคำศัพท์ได้ดีขึ้น	4.60	0.48	มากที่สุด
4. นักเรียนรู้สึกมั่นใจในการใช้คำศัพท์แต่งประโยคมากขึ้น	3.96	1.07	มาก
5. กิจกรรมในชั้นเรียนช่วยพัฒนาทักษะการเขียนของนักเรียน	4.39	0.83	มาก
6. นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมอย่างเต็มที่	4.36	0.91	มาก

ตารางที่ 2 (ต่อ)

รายการที่ประเมิน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
7. กิจกรรมมีความหลากหลายและน่าสนใจ	3.96	1.07	มาก
8. นักเรียนมีโอกาสได้ทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนในชั้นเรียน	4.29	0.83	มากที่สุด
9. ครูอธิบายขั้นตอน ให้คำแนะนำและช่วยเหลือนักเรียนเมื่อนักเรียนต้องการ	4.07	0.94	มากที่สุด
10. นักเรียนชอบเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น	4.73	0.44	มากที่สุด
รวม	4.35	0.77	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่าในภาพรวมผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ได้รับการออกแบบเพื่อส่งเสริมทักษะการแต่งประโยคภาษาอังกฤษโดยใช้คำศัพท์ในบทเรียนในระดับมาก ($\bar{X} = 4.35$) โดยมีการกระจายตัวของข้อมูลในระดับปานกลาง ($S.D. = 0.77$) ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดสามลำดับแรก คือ นักเรียนชอบเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น นักเรียนสนุกสนานกับกิจกรรมการแต่งประโยคโดยใช้คำศัพท์ที่ได้เรียนในบทเรียน และกิจกรรมช่วยทำให้นักเรียนจดจำคำศัพท์ได้ดีขึ้น ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ นักเรียนรู้สึกมั่นใจในการใช้คำศัพท์แต่งประโยคมากขึ้น และ กิจกรรมมีความหลากหลายและน่าสนใจ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก นอกจากนี้ ผลการประเมินยังสอดคล้องกับการสังเกตพฤติกรรมการตอบสนองในชั้นเรียนซึ่งพบว่านักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรม มีการยกมือตอบคำถามหรืออาสาเสนอการแต่งประโยคบ่อยครั้ง ในการทำงานร่วมกับผู้อื่น ผู้เรียนแสดงพฤติกรรมการทำงานร่วมกับเพื่อนในกิจกรรมคู่หรือกลุ่มอย่างกระตือรือร้น มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและช่วยเหลือกันทำงาน มีความพยายามใช้คำศัพท์ใหม่ในการแต่งประโยคหรือสื่อสารในชั้นเรียน กล้าที่จะลองผิดลองถูกในการใช้ภาษา ตั้งใจฟังคำอธิบายและคำแนะนำจากครู สามารถปฏิบัติตามคำสั่งหรือขั้นตอนในการทำกิจกรรมได้อย่างถูกต้อง รวมถึงแสดงท่าทางหรือสีหน้าที่มีความสุขและสนุกกับการเรียน

อภิปรายผล

1. ผลการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการแต่งประโยคภาษาอังกฤษโดยใช้คำศัพท์ในบทเรียนสอดคล้องกับเป้าหมายของการวิจัยการออกแบบ (Design research) ที่ผลการวิจัยอยู่ที่ตัว “design” ซึ่งเน้นการนำเสนอวิธีคิดในกระบวนการออกแบบ (Wongwanich, 2520) เช่นงานวิจัยของ Watcharaphan (2023) ที่นำเสนอขั้นตอนและวิธีคิดที่ใช้ในการออกแบบเชิงกระบวนการโดยเน้นการพัฒนาคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ผ่านการเป็นผู้จัดงานสัมมนาออนไลน์ในช่วงการแพร่ระบาดของโรคโควิด 19 ผลที่ได้จากการออกแบบ คือ แบบจำลอง I-DEAR เช่นเดียวกับงานวิจัยนี้ที่นำเสนอแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 4 แผน ที่ผ่านการออกแบบตามกรอบแนวคิดและทฤษฎีการออกแบบการเรียนรู้แบบย้อนกลับ การสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง การมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม และการเรียนรู้เชิงรุก โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนได้ถ่ายทอด

ความรู้ความเข้าใจด้านคำศัพท์ที่ได้เรียนไปแล้วในบทเรียนไปสู่การสร้างสรรค์ความรู้ด้วยการใช้คำศัพท์ในการแต่งประโยคในสถานการณ์ที่กำหนด ผลผลิตที่ได้ คือ ทักษะในการแต่งประโยค ความคิดสร้างสรรค์ ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ทักษะการสื่อสาร ความมั่นใจในการใช้ภาษา รวมถึงทัศนคติที่ดีในการเรียนภาษาอังกฤษ สอดคล้องกับ Kusmaryati (2018) ที่กล่าวว่า การเรียนรู้คำศัพท์จากการท่องจำเพียงอย่างเดียวไม่น่าเพียงพอ ผู้เรียนควรฝึกใช้คำศัพท์ให้ถูกต้องและเหมาะสมตามบริบทผ่านกิจกรรมที่เน้นการสื่อสารและการมีปฏิสัมพันธ์

ผู้สอนในฐานะนักออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ เมื่อนำผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นตัวตั้งก็จะสามารถคิดและออกแบบกิจกรรมที่มีความหมายต่อผู้เรียนโดยเน้นกระบวนการเรียนรู้มากกว่าเนื้อหา ผู้เรียนมีโอกาสดำเนินปฏิบัติจริงเช่นเดียวกับงานวิจัยของ Sukkrong, Wongsothorn, Yordchim & Boonphadung (2022) ที่ใช้หลักการออกแบบการเรียนรู้แบบย้อนกลับมาใช้ในการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจในมหาวิทยาลัยราชภัฏในพื้นที่ภาคใต้ 3 แห่ง ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของชุดการสอนเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ตามเกณฑ์ E_1/E_2 เท่ากับ 78/80 ในด้านพุทธิพิสัย (Cognitive domain) และ 80/80 ในด้านจิตพิสัย (Affective domain) และทักษะการพูดของผู้เรียนหลังจากการจัดกิจกรรมเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ งานวิจัยของ Tassawa, Thienpermpool, Adipattaranan & Yangklang (2021) ยังแสดงให้เห็นว่าการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนตามแนวสร้างสรรค์ความรู้และการใช้กิจกรรมให้ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์ได้ผลดีและมีประสิทธิภาพ โดยกลุ่มตัวอย่างมีพัฒนาการด้านทักษะการเขียนเพิ่มขึ้น เกิดจากการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล

รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยผู้เรียนเป็นศูนย์กลางเป็นไปตามหลักของการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ผ่านการจัดการเรียนรู้ในรูปแบบต่างๆ (Felix, 2002) เช่น การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem solving teaching) การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative learning) การเรียนรู้โดยใช้บริบทเป็นฐาน (Context-based learning) การสอนภาษาแบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา (Content and language integrated learning) ซึ่งการจัดการเรียนการสอนตามตัวอย่างที่ได้กล่าวมานี้เป็นกระบวนการที่เน้นการเรียนรู้ซึ่งต่างจากการสอนแบบเดิมที่เน้นเนื้อหาและการสอน อันจะส่งเสริมและพัฒนาให้ผู้เรียนเป็นผู้เรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง (Autonomous language learner) โดยในงานวิจัยนี้เป็นการนำเสนอแนวคิดในการออกแบบกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้นำคำศัพท์ที่ได้เรียนมาแล้วในบทเรียนมาใช้ในการแต่งประโยคซึ่งการแต่งประโยคนั้นเป็นการสร้างสรรค์ทางภาษาที่ต้องอาศัยความรู้ในระดับสูงทั้งด้านพุทธิพิสัยและด้านอภิปัญญา (Nontasee & Sukying, 2020)

2. ผลการศึกษาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้รับการออกแบบเพื่อส่งเสริมทักษะการแต่งประโยคภาษาอังกฤษโดยใช้คำศัพท์ในบทเรียนเท่ากับ 80.88/80.58 เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 80/80 สะท้อนให้เห็นว่ากิจกรรมการเรียนการสอนและแบบฝึกหัดที่ออกแบบมีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะการแต่งประโยคของนักเรียนระหว่างการเรียนได้เป็นอย่างดี นักเรียนสามารถเข้าใจและประยุกต์ใช้ความรู้ได้ในระหว่างการเรียน ผลที่ได้แสดงให้เห็นว่าแผนการจัดการเรียนรู้สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ในการส่งเสริมทักษะการแต่งประโยคภาษาอังกฤษโดยใช้คำศัพท์ในบทเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ นักเรียนสามารถพัฒนาทักษะ

ได้ตามเป้าหมายที่วางไว้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Puyati & Adipat (2024) ที่ได้พัฒนาชุดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมคำศัพท์ภาษาอังกฤษซึ่งมีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.12/86.08 สูงกว่าเกณฑ์ 80/80 โดยพบว่าผู้เรียนมีความคงทนในการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษดีขึ้นหลังจากที่ได้เรียนผ่านไปแล้ว 2 สัปดาห์ ซึ่งเกิดจากรูปแบบการจัดการจัดการเรียนรู้ที่ออกแบบให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมกับกิจกรรมที่ผ่อนคลาย สนุกสนาน และเรียนรู้ผ่านกระบวนการกลุ่ม ก่อให้เกิดความมั่นใจในการใช้คำศัพท์ในการสื่อสารในสถานการณ์ที่กำหนดได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. ประสิทธิภาพของกิจกรรมที่ออกแบบได้รับอิทธิพลจากปัจจัยหลายประการ ได้แก่ ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมของนักเรียน ซึ่งสังเกตได้จากพฤติกรรมของผู้เรียนที่แสดงความกระตือรือร้นในการทำงานกลุ่ม การอภิปราย และการออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ Ruenkrue & Thamrongsotthisakul (2023) ที่พัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถทางไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ผลการวิจัยสะท้อนให้เห็นถึงประสิทธิภาพการเรียนการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยรูปแบบทีม นอกจากนี้ปัจจัยด้านการใช้สื่อการสอนที่หลากหลาย เช่น บัตรคำ ใบงาน และรูปภาพประกอบ ทำให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนได้ง่ายและมีความสุขสนุกสนานในการเรียนรู้ และที่สำคัญคือ ปัจจัยด้านแรงจูงใจของผู้เรียน ที่เกิดจากการได้รับคะแนน โบนัส หรือการแข่งขันอย่างสร้างสรรค์ในชั้นเรียน ซึ่งส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความมุ่งมั่นและตั้งใจเรียนมากขึ้น ดังนั้น การสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนระหว่างการจัดกิจกรรมจึงเป็นสิ่งสำคัญที่สะท้อนให้เห็นถึงประสิทธิภาพของกิจกรรมและสามารถนำมาใช้ในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับผู้เรียนยิ่งขึ้นในอนาคต

4. ผลศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการแต่งประโยคภาษาอังกฤษโดยใช้คำศัพท์ในบทเรียนในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.35$, S.D. = 0.77) สอดคล้องกับการสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนในชั้นเรียนที่มีความกระตือรือร้นและพยายามที่จะใช้คำศัพท์ที่ได้เรียนมาแล้วแต่งประโยคในสถานการณ์ที่กำหนดให้ ผู้เรียนมีการแลกเปลี่ยนและระดมความคิด และการออกแบบกิจกรรมในลักษณะของการแข่งขันเป็นกลุ่มช่วยสร้างบรรยากาศที่สนุกสนานในชั้นเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ Chankana, Pachoei & Boonchum (2024) ที่พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเกมออนไลน์ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยการใช้เกมออนไลน์ช่วยเพิ่มปริมาณความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ทำให้อยากเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น และทำให้จดจำคำศัพท์ได้นานขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งนี้

1.1 ก่อนการให้ผู้เรียนลงมือแต่งประโยค ผู้สอนควรมีการทบทวนคำศัพท์ที่ได้เรียนมาแล้วอีกครั้ง และควรสาธิตการใช้คำศัพท์มาแต่งประโยคตามโครงสร้างประโยคตัวอย่างให้ผู้เรียนก่อนเพื่อให้มั่นใจว่าผู้เรียนเข้าใจและสามารถสร้างประโยคได้ โดยบางครั้งผู้สอนอาจต้องทบทวนความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างประโยคและหน้าที่ของคำสั้นๆ ก่อนที่จะให้ผู้เรียนทำกิจกรรม และในการแบ่งกลุ่มควรแบ่งกลุ่มละความสามารถของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกการทำงานเป็นทีม รู้จักการแบ่งหน้าที่ และการสื่อสารระหว่างกัน ซึ่งเป็นทักษะสำคัญทั้งในและนอกห้องเรียน

1.2 เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ห้องเรียนที่ 2 โรงเรียนประชานิบาล จำนวน 34 คน ซึ่งได้จากการคัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) จึงอาจมีข้อจำกัดในด้านการสรุปผลในภาพรวม (Generalization) ไปยังประชากรกลุ่มอื่นที่มีลักษณะแตกต่างกัน เช่น นักเรียนจากโรงเรียนต่างสังกัด พื้นที่ทางภูมิศาสตร์อื่น หรือระดับชั้นเรียนที่ต่างกัน ดังนั้น จึงควรมีการศึกษาซ้ำในกลุ่มตัวอย่างที่หลากหลายมากขึ้นเพื่อเพิ่มความน่าเชื่อถือและความครอบคลุมของผลการวิจัยในอนาคต

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรเพิ่มระยะเวลาในการทดลองใช้แผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อศึกษาผลในระยะยาวต่อทักษะการแต่งประโยคของผู้เรียนโดยพัฒนาแบบทดสอบที่วัดความสามารถในการแต่งประโยคในสถานการณ์ที่หลากหลายมากขึ้น รวมถึงการสร้างเครื่องมือวัดทักษะการคิดสร้างสรรค์ในการใช้คำศัพท์แต่งประโยค และควรทำการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพของวิธีการสอนแบบนี้กับวิธีการสอนในแบบอื่นๆ

บทสรุป

การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษมีความสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาทักษะทางภาษา โดยการออกแบบกิจกรรมให้ผู้เรียนนำคำศัพท์มาแต่งประโยคตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบย้อนกลับช่วยให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีเป้าหมายชัดเจน การสร้างความรู้ด้วยตนเองส่งเสริมให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายและการใช้คำศัพท์อย่างลึกซึ้ง ขณะที่การพัฒนาทักษะทางสังคมและการเรียนรู้เชิงรุกช่วยเพิ่มปฏิสัมพันธ์และการมีส่วนร่วมในการเรียน ทั้งนี้ การเรียนรู้คำศัพท์ในบริบทไม่เพียงแต่ทำให้ผู้เรียนรู้ความหมายของคำเท่านั้น แต่ยังช่วยให้สามารถนำไปใช้ได้ถูกต้องและเหมาะสมในสถานการณ์จริง ช่วยสร้างความมั่นใจในการใช้ภาษามากขึ้นซึ่งเป็นเป้าหมายสำคัญของการเรียนรู้ภาษา

เอกสารอ้างอิง

- Agram, A. (2020). Higher Education Languages of Instruction in Morocco and their impact on the Receptive Vocabulary Size of Moroccan EFL Master Students. *Arab World English Journal (AWEJ)*, 11(4), 194-206.
- Beck, I. L., McKeown, M. G., & Kucan, L. (2013). *Bringing Words to Life: Robust Vocabulary Instruction*, The Guilford Press.
- Best, J. W., & Kahn, J.V. (2014). *Research in education (10th ed.)*. Pearson New International Edition.
- Brahmawong, C. (2013). Testing the effectiveness of instructional media and teaching packages. *Silpakorn Educational Research Journal, Faculty of Education, Silpakorn University*, 5(1), 7-20. (In Thai)
- Camacho, H., Dirckinck-Holmfeld, L., & Tabo, G. (2023). How to support teachers in becoming teachers as designers of student-centred approaches. *Design and Technology Education. An International Journal*, 28(2), 170-190.

- Chankana, P., Pachoei, W., & Boomchum, P. (2024). The Development of Learning English Vocabulary in Daily Life via Online Games (WordWall): A Case Study of the 4th Year English Major Students at the Faculty of Humanities and Social Sciences, Pibulsongkram Rajabhat University. **Aksara Pibul Journal**, 5(1), 75-88. (In Thai)
- Charttrakul, K., & Damnet, A. (2021). Role of the CEFR and English Teaching in Thailand: A Case Study of Rajabhat Universities. **Advances in Language and Literary Studies**, 12(2), 82-89.
- Council of Europe. (2001). **Common European Framework of Reference for Languages: learning, teaching, assessment**. Cambridge University Press.
- Demirkol Orak, S., & Al-khresheh, M. H. (2021). In between 21st century skills and constructivism in ELT: Designing a model derived from a narrative literature review. **World Journal of English Language**, 11(2), 166–173.
- Felix, U. (2002). The web as a vehicle for constructivist approaches in language teaching. **ReCall**, 14(1), 2–15.
- Gholami, V., Moghaddam, M., & Attaran, A. (2014). Towards an interactive EFL class: Using active learning strategies. **The Clarion-International Multidisciplinary Journal**, 3(2), 67-74.
- Hosseini, H., Ohalak, A., & Biria, R. (2019). Impact of Backward Design on Improving Iranian Advanced Learners' Writing Ability: Teachers' Practices and Beliefs. **International Journal of Instruction**, 12(2), 33-50.
- Kasidit, W. (2023). Procedural Design for Developing English Major Students' Desirable Characteristics by Being Webinar Organizers. **Journal of Information and Learning**, 34(1), 12-23. (In Thai)
- Kim, S.Y., & Kim, K.S. (2022). Vocabulary Transfer from Reading to Writing: A Comparison of Essay Writing and Synchronous CMC. **The Electronic Journal for English as a Second Language**, 26(1), 1-21.
- Kusmaryati, S.E. (2018). A Model of Communicative Teaching and Learning of English Vocabulary through Interactive Activities. **PROMINENT Journal**, 1(1), 21-36.
- Masrai, A. (2022). The relationship between two measures of L2 phonological vocabulary knowledge and L2 listening comprehension. **TESOL Journal**, 13(1), 1-16.
- McMillan, J. H. (2007). **Classroom assessment: Principles and practice for effective Standards based instruction**. Pearson/Allyn & Bacon.
- Ministry of Education. (2008). **The Basic Education Core Curriculum B.E. 2551 (A.D. 2008)**. http://academic.obec.go.th/images/document/1559878925_d_1.pdf. (In Thai)
- Meara, P.M. (1996). The dimensions of lexical competence. In G. Brown, K. Malmkjaer, & J. Williams, (eds), **Performance and Competence in Second Language Acquisition**. Cambridge: Cambridge University Press.

- Nation, I.S.P. (2022). **Learning vocabulary in another language** (Cambridge Applied Linguistics) (3rd ed.). Cambridge University Press.
- Nontasee, W., & Sukying, A. (2020). The Acquisition of Vocabulary Knowledge in Thai EFL High School Students. **Journal of Man and Society, Faculty of Humanities and Social Sciences**, 6(1), 64-87.
- Puyati, N., & Adipat, S. (2024). The Development Learning of English Vocabulary Retention by Using English Vocabulary Game for Students in Prathomsuksa 6. **Journal of Institute of Trainer Monk Development**, 7(2), 13-24. (In Thai)
- Richards, J. (2013). **Curriculum approaches in language teaching: forward, central and backward design**. Australia: Sage.
- Ruenkrue, A., & Thamrongsotthisakul, W. (2022). The Development of Team-Based Learning Activities to Enhance English Grammatical Ability for Grade 4 Students. **Suan Dusit Graduate School Academic Journal**, 19(1), 49-64. (In Thai)
- Rungwaraphong, P. (2020). Using Glosses for Vocabulary Assistance in Thai EFL Reading Classes: An Investigation of Preferences, **Effective Types and Elements**. **Electronic Journal of Foreign Language Teaching**, 17(1), 301-317.
- Staehr, L.S. (2008). Vocabulary size and the skills of listening, reading, and writing. **Language Learning Journal**, 36(2), 139-152.
- Sukkrong, J., Wongsothorn, A., Yordchim, S., & Boonphadung, S. (2022). The Development of Business English Speaking for Communication Course for Business English Students at Three Rajabhat Universities in Southern Thailand. **Narkputparitat Journal**, 14(1), 33-42.
- Tassawa, P., Thienpermpool, P., Adipattaranan, N., & Yangklang, P. (2021). The Development of Students' English Writing Competency by Using Constructivist Teaching Model and Using Online Peer Feedback. **Social Sciences Research and Academic Journal**, 16(1), 59-70. (In Thai)
- Taweerat, P. (2000). **Research methodology in behavior and social science (7th ed.)**. Srinakharinwirot University.
- Thornbury, S. (2002). **How to Teach Vocabulary**. Malaysia: Pearson Education Limited.
- Vygotsky, L. S. (1978). Socio-cultural theory. **Mind in society**, 6, 52-58.
- Webb, S. (2007). Learning word pairs and glossed sentences: the effects of a single context on vocabulary knowledge. **Language Teaching Research**, 11(1), 63-81.
- Wongwanich, S. (2020). **Design Research in Education**. Cupress. (In Thai)
-